antifa report

Έκδοση δρόμου της αντιφασιστικής συνέλευσης antifa selanik

Νοέμβριος 2015 / Τεύχος 9

immigrants welcome

racists fuck off

EDITORIAL

Το antifa selanik είναι μία αντιφασιστική συνέλευση που συγκροτήθηκε και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

ANTIFA, γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

SELANIK (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να παλευούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε έχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Σε περίπτωση που κάποιος/α ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας:

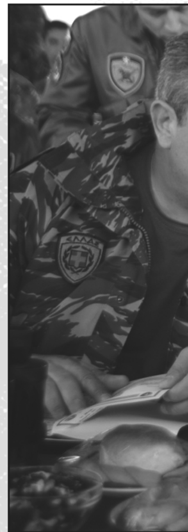
antifasln@yahoo.gr

http://antifaselanik.blogspot.gr

Αυτό που κρατάς στα χέρια σου τυπώθηκε με την υποστήριξη της τυπογραφικής κολλεκτίβας DRUCK, σε 2000 αντίτυπα

2 (δύο) λόγια για τις εκλογές

Αν το δούμε από τα μάτια των αφεντικών μας, η αριστεροδεξιά κυβέρνηση τα πήγε εξαιρετικά. Πούλησε ελπίδα κοψοχρονιά, συσπείρωσε τον εθνικό κορμό, έγινε κυβέρνηση, έφερε μνημόνιο και δεν κουνήθηκε φύλλο. Λίγο που μας είπαν για τους τσαμπουκάδες στα eurogroup, λίγο που δεν φοράνε γραβάτες, πέτυχαν αυτό ακριβώς που θέλαν τα αφεντικά: συνέχιση της (αναπάντητης) επίθεσης στην τάξη μας. Με τέτοια αριστερά, τι να τους κάνεις τους δεξιούς.

Είναι όμως και το άλλο, θα πρέπει να αντέξουμε 4 χρόνια αριστερής διακυβερνησης χωρίς αντιμνημονιακούς μέσα στη βουλή, χωρίς αυτούς τους master του πολιτικού προσοδισμού, τους επαγγελματίες σωτήρες. Ναι, για την λα.εν. μιλάμε, αυτούς που μας είπαν πως αν πάμε στη δραχμούλα θα λυθούν όλα μας τα προβλήματα. Εμείς πάλι είμαστε σίγουροι πως σε ευρώ, δραχμή και γιεν, τα βασικά μένουν σταθερά. Τα αφεντικά, ο ολοκληρωτισμός, η μαφία, οι παρανομοποιημένοι μεταναστές-εργάτες, οι φασίστες κλπ. Το νέο αυτό αριστερό success story δεν έχει σε τίποτα να κάνει με τα εργατικά μας συμφέροντα, ας το στείλουμε στο καναβάτσο...

και 2 (δυο) λόγια για την αποχή

45% αποχή δεν είναι λίγο. Εμείς είμασταν από αυτούς. Απείχαμε συνειδητά και πολιτικά από το πανηγύρι αυτό. Και το κάναμε όχι από κάποια ιδεολογική αγκύλωση, αλλά από κυνικό ρεαλισμό. Το ξέρουμε ιστορικά, το ξέρουμε και στην πράξη ότι δεν έχουμε απολύτως τίποτα να ελπίζουμε από επαγγελματίες σωτήρες. Η αποχή μας είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε για να κρατήσουμε τα μυαλά μας στην θέση τους. Αν θεωρούσαμε ότι αυτό το 45% του εκλογικού σώματος (να μην ξεχνάμε ότι είναι και κάποιοι που δεν ψηφίζουν, οι χωρίς χαρτιά μετανάστες) απείχε συνειδητά, θα είμασταν τουλάχιστον τρελοί. Η αποχή μπορεί να είναι αυτό που είναι και η ψήφος: παραίτηση. Μπορεί όμως να είναι κι ένα πρώτο βήμα απέναντι στη συσκότιση, τις αηδίες και τα ψευτοδιλλήματα της «κεντρικής πολιτικής σκηνής».

Στα στρατιωτικά μου τα αρχεία, πισω απο τις λέξεις κρύβεται ο αλέξης

Καλώς ή κακώς μαγικά ραβδιά δεν υπάρχουν. Το να το συνειδητοποιήσουμε είναι όμως σημαντικό. Αν είναι να την παλέψουμε σε αυτή τη φάση, θα το κάνουμε εμείς για εμάς. Εύκολο δεν είναι, αλλά είναι η μόνη μας επιλογή, να οργανωθούμε αυτόνομα, να τους αναχαιτίσουμε. Κι αν το κάνουμε, δεν ξέρεις τι μπορεί να προκύψει μετά…

Και για να μην ξεχνιόμαστε...

Τα εργατικά μας συμφέροντα πρώτα!

για την κατασκευή ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Αν κάτι υπάρχει σε πλεόνασμα σε αυτόν εδώ τον τόπο, είναι οι τεράστιες ποσότητες βλακείας και συσκότισης που κυκλοφορούν καθημερινά. Τόσα ψευτοδιλήμματα που η ανάλυση της πραγματικότητας γύρω μας από ταξική σκοπιά είναι μάλλον από τα βασικά που πρέπει να κάνουμε. Μια τέτοια αρλούμπα είναι και το ιερό της παιδικής ηλικίας ή της άλλης «εφεύρεσης», της εφηβείας. Με αυτό το κείμενο, κάπως εισαγωγικό, πάμε λίγο πίσω, να δούμε πώς κατασκευάστηκε η παιδική ηλικία και γιατί περάσαμε όλοι από τα θρανία της πλήξης.

Η παιδική ηλικία με όλα της τα περιεχόμενα, όπως την γνωρίζουμε τώρα, δεν υπήρχε πάντα. Μέχρι έναν αιώνα πριν, τα παιδιά παντού δούλευαν κανονικότατα. Χαρακτηριστικά, εργάζονταν στον κλάδο της υφαντουργίας, όπου τα μικρά τους χέρια δεν κατέστρεφαν την ποιότητα του βαμβακιού. Δούλευαν επίσης στη σιδηρουργία και στις

επισκευές μηχανημάτων, γιατί το μικρό τους μπόι τους επέτρεπε να χώνονται εκεί που οι ενήλικες δεν χωρούσαν. Ακόμη και ο κυρ Μαρξ όταν μιλούσε για τα παιδιά έλεγε πως είναι παραγωγικά από τα 9 τους και όποιος δεν το καταλαβαίνει αυτό είναι αντιδραστικός. Η παιδική εργασία επίσης ενθουσίαζε τον Ντεφόε, το συγγραφέα του ροβινσώνα κρούσου, ο οποίος ενθουσιαζόταν με την ιδέα ότι τα «παιδιά στα τέσσερα ή στα πέντε χρόνια θα μπορούσαν να κερδίζουν το ψωμί τους».

1911. Ανθρακωρυχείο στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ. Η δουλειά αυτών των ανήλικων αγοριών ήταν να διαχωρίζουν με τα χέρια τους το κάρβουνο από τ' άλλα υλικά που έφταναν στην επιφάνεια. Εργάζονταν από 14 έως 16 ώρες κάθε μέρα. Γαμώ τις ζωές ε;

Κι αφού η παιδική εργασία ήταν τόσο συμφέρουσα, ειδικά για κάποιους κλάδους, γιατί καταργήθηκε (κυρίως στην δύση); Το σίγουρο είναι πως δεν έγινε από ανθρωπισμό και καλή διάθεση. Όταν λοιπόν τα παιδιά σταμάτησαν να είναι κερδοφόρα ή εκμεταλλεύσιμα (κυρίως λόγω των πιέσεων που δέχονταν τα αφεντικά από την εργατική τάξη) «δημιουργήθηκε» η παιδική ηλικία και η εφηβεία. Μια έννοια που κοινωνιολογικά είναι μεταβλητή, αλληλένδετη με παράγοντες όπως η κοινωνική τάξη, το φύλο, η φυλή. Ταυτόχρονα, η τεχνολογική πρόοδος και οι αλλαγές στην παραγωγή απαιτούσαν πια εργάτες και εργάτριες καταρτισμένους και καταρτισμένες. Έτσι, το δωδεκάχρονο παιδί δεν μπαίνει πια στο εργοστάσιο το κανονικό, αλλά στο εργοστάσιο εκπαίδευσης. Μοιάζει να άλλαξαν πολλά, αλλά το μόνο που άλλαξε τελικά είναι ο πρόλογος. Κατά τα άλλα σχολείο, άγχος, διάβασμα, φροντιστήριο, με την ελπίδα πως δεν θα καταλήξεις άνεργος. Πιθανόν τα παραπάνω συνθέτουν την ίδια πίεση με το 8ωρο (και βάλε) στη δουλειά.

Κάπως έτσι, γεννήθηκε το υποχρεωτικό εκπαιδευτικό σύστημα, αγκαζέ με την κατασκευή αυτού που τώρα γνωρίζουμε ως παιδική ηλικία. Τα παιδιά πλέον είναι αθώα, πρέπει να προστατεύονται από τον σκληρό κόσμο της εργασίας, μέχρι τα 18 τους χρόνια οπού και εντελώς ξαφνικά συμβαίνει η μετάλλαξη, γίνονται ενήλικες και χάνουν όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Χρέος τους είναι να πηγαίνουν στο σχολείο, να παίρνουν γνώσεις και να αναπτύσσουν δεξιότητες ενώ παράλληλα θα δέχονται ιδεολογικό πόλεμο για να πειθαρχήσουν. Έτσι, σε μεγάλο βαθμό παράγουν τους εαυτούς τους ως εργάτες και εργάτριες του μέλλοντος! Μπορεί όλοι πατερναλιστικά να είμαστε παιδιά του κράτους, το οποίο μας φέρεται με συντηρητική πατρική αυστηρότητα (για το δικό μας καλό βέβαια!), όμως τα άτομα κάτω των 18 ανήκουν σε διαφορετική κατηγορία, καθώς θεωρούνται ανεύθυνα και ανίκανα για όλες τις κοινωνικές διεργασίες. Έτσι, το κράτος αναλαμβάνει (με υψηλό ή χαμηλό κόστος) σε απόλυτο βαθμό την προστασία αυτών των ατόμων. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να προστατεύονται, αλλά δεν έχουν δικαίωμα να θέλουν, να αποφασίζουν για το τι θέλουν.

Η λύση προφανώς δεν είναι να γυρίσουμε το χρόνο πίσω, αλλά να βάλουμε καλά στο μυαλό μας πως το σχολείο, η οικογένεια, το κράτος είναι που παράγουν σε όλη την καπιταλιστική ιστορία τους ίδιους καταναγκασμούς. Το μόνο διαφορετικό κάθε φορά, είναι το περιτύλιγμα.

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού ζήσαμε το θέαμα μιας μετατόπισης των δυτικών δημοκρατιών στη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών. Στο απροσπέλαστο ευρωπαϊκό φρούριο κάποιες χαραμάδες αφήνονται ανοικτές, προκειμένου να περάσουν όπως-όπως οι πρόσφυγες, ιδίως όσοι προέρχονται από τη Συρία. Οι μέχρι άλλοτε 'απολίτιστοι', 'ανορθολογικοί', 'βίαιοι' και 'οιονεί τρομοκράτες' λαθρομετανάστες τώρα αντιμετωπίζονται ως πρόσφυγες πολέμου, που χρήζουν της βοήθειας της διαφωτισμένης δύσης. Το Δουβλίνο 2 καταργείται από τα πιο 'φιλόξενα κράτη' και σε συνόδους των ευρωπαϊκών κρατών εντείνονται οι φωνές για ισοκατανομή του πρώτου ρεύματος προσφύγων ανάλογα με το ΑΕΠ. Βέβαια οι ενδοευρωπαϊκές αντιπαλότητες δεν λείπουν, με το φασιστο-ουγγρικό κράτος να κλείνει τα σύνορά του με φράκτες, περνώντας νομοσχέδιο με αυξημένες εξουσίες στο στρατό και την αστυνομία. Με τη σειρά τους πολλά αρχικά 'φιλόξενα' κράτη αναδιπλώνονται, αυξάνοντας τους διασυνοριακούς ελέγχους και ξεδιαλύνοντας σε ποιους μετανάστες θα επιτρέψουν να διαμείνουν νόμιμα στο ευρωπαϊκό έδαφός τους. Σε αυτές τις παλινωδίες και προστριβές σημαντικό ρόλο παίζει η ανάγκη κάθε κράτους να αναβαθμίσει τη θέση του εντός Ευρώπης, αποσπώντας παράλληλα και όσο υψηλότερα ευρωκονδύλια μπορεί.

Ύστερα από εξονυχιστική διαλογή φαίνεται πως κάποιοι, κυρίως Σύριοι πρόσφυγες, θα καταφέρουν να παραμείνουν νόμιμα σε ευρωπαϊκό έδαφος, ώστε να ενταχθούν στα κατώτερα στρώματα του προλεταριάτου του πρώτου κόσμου. Οι Σύριοι αυτοί έχουν υψηλό μορφωτικό επίπεδο, προέρχονται από μεσαία στρώματα και στην πλειοψηφία τους είναι εξειδικευμένοι. Ενώ για τους Αφγανούς, Ιρακινούς, Σομαλούς δεν γίνεται η ίδια φασαρία στο εσωτερικό της Ευρώπης, καθώς υποθέτουμε πως έχουν κατηγοριοποιηθεί ως ανθρώπινο περίσσευμα. Παρά τις ενδοευρωπαϊκές τριβές, φαίνεται πως η προσφυγική κρίση σφυρηλατεί την κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική, που δεν θα μπορούσε να είναι άλλη από πολεμική. Το σύμπλεγμα της ασφάλειας προωθείται στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης, με στόχο την καταπολέμηση των δικτύων των 'λαθρεμπόρων', με την καταστροφή ακόμα και δουλεμπορικών πλοιαρίων. Με πρόσχημα δήθεν την ασφάλεια των προσφύγων προωθείται η στρατιωτικοποίηση των συνόρων της Ευρώπης, καθώς ευρωπαϊκές ναυτικές δυνάμεις θα περιπολούν στη μεσόγειο, ενάντια στη μαφία, αλλά και στους 'ξένους εισβολείς', αν χρειαστεί.

Ευρώπη του ανθρωπισμού

Αυτή η στρατηγική της Ευρώπης έχει πολλά πρόσωπα, αλλά ένα περιεχόμενο. Το κεφάλαιο άλλοτε εμφανίζεται άτεγκτο, άλλοτε ανθρωπιστικό, προσαρμόζοντας κάθε φορά τη ρητορική του. Και κάπως έτσι, και στην Ελλάδα, οι λαθρο-μετανάστες γίναν πρόσφυγες, οι Έλληνες μικροαστοί από ρατσιστές γίναν πονόψυχοι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι μετανάστες σώζονται από λιμενικούς και κατοίκους νησιών με το αζημίωτο. Παράλληλα βέβαια η ρητορική του «δεν χωράνε άλλοι» καλά κρατεί. Όμως κανείς δεν μιλάει ή δεν 'ξέρει' για όλους αυτούς τους φιλεύσπλαχνους Ελληναράδες που έχουν ξεπληρώσει μέχρι και δάνεια με τα λεφτά των μεταναστών: μπουκαλάκια νερό που πουλιούνται 3 ευρώ, φόρτιση κινητών από 3 έως 5 ευρώ, ξενοδόχοι που νοικιάζουν από δωμάτια μέχρι και ξαπλώστρες. Ακτοπλοϊκές που σπεύδουν να μεταφέρουν μετανάστες και μετανάστριες για 60 ευρώ το κεφάλι. Και μια πληθώρα ΜΚΟ που βοηθάνε τους 'δύσμοιρους πρόσφυγες' και περιμένουν τώρα τα νέα ευρωπαϊκά κονδύλια για να συνεχίσουν το έργο τους. Την ίδια ώρα και αφού «winter is coming», ετοιμάζονται ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας δίπλα στα ήδη υπάρχοντα στρατόπεδα συγκέντρωσης από τη 'δεύτερη φορά αριστερά' κυβέρνηση, για να στεγάσουν όσους μετανάστες μείνουν στην Ελλάδα.

Η πρόσκαιρη και προσχηματική διαπερατότητα των συνόρων του ευρω-φρουρίου στόχο έχει την περαιτέρω θωράκισή του, με τη συντεταγμένη στρατιωτική διαχείριση των εξωτερικών του συνόρων. Και αν τώρα οι πρόσφυγες δεν αποτελούν απειλή για τη δημόσια τάξη, στο εγγύς μέλλον θα επιστρατευτεί η ιδέα των κακών και επικίνδυνων μουσουλμάνων που ήρθαν να κατακτήσουν την Ευρώπη. Αυτή η αφήγηση που εξισώνει τον καθένα με τζιχαντιστή του ISIL θα μας κατακλύσει και η ισλαμοφοβία θα γίνει χρήσιμο εργαλείο στα χέρια των δυτικών κρατών. Όσοι όμως αντιλαμβανόμαστε αυτήν την πραγματικότητα, όσοι αναγνωρίζουμε τις μετανάστριες και τους μετανάστες ως απαγορευμένες εργάτριες και εργάτες, ως το πιο υποτιμημένο κομμάτι του ευρωπαϊκού προλεταριάτου, στις πλάτες του οποίου δοκιμάζονται οι διακρατικοί ανταγωνισμοί, δεν έχουμε τίποτα άλλο να κάνουμε παρά να δείχνουμε την ταξική μας αλληλεγγύη, πάνω και πέρα από κάθε κρατικό σχεδιασμό, ξεκινώντας από τα απολύτως ελάχιστα: χαρτιά στους μετανάστες χωρίς διαχωρισμούς και εξαιρέσεις!

ύ; Immigrants welcome?

Η συνέντευξη που ακολουθεί δόθηκε από συντρόφισσες που ζούνε και δρουν στο νησί της Κω. Η Κως είναι ένα από τα νησιά του Αιγαίου με τις μεγαλύτερες μεταναστευτικές ροές το τελευταίο εξάμηνο.

Selanik. Ποιες ομάδες δραστηριοποιούνται στο νησί;

Ξ: Στο νησί δραστηριοποιούνται σε σχέση με το προσφυγικό ζήτημα δύο ομάδες. Η πρώτη, "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΚΩΣ, KOS SOLIDARITY". Σχηματίστηκε τον Απρίλιο που έφτασαν οι πρώτοι πρόσφυγες και ξεκίνησε ως μία αυθόρμητη ομαδοποίηση ατόμων που κατοικούν στο νησί με σκοπό κυρίως την σίτιση και την κάλυψη των άμεσων αναγκών των προσφύγων & μεταναστών. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, οι πρόσφυγες είχαν καταλύσει στην προβλήτα του λιμανιού και βρίσκονταν έκθετοι στα καιρικά φαινόμενα αλλά και στην ασιτία. Πλέον, η ομάδα αυτή έχει αποκτήσει εγκαταστάσεις αποθήκης υλικού, σωματειακή μορφή και δέχεται ανθρωπιστική υλική βοήθεια από διάφορες οργανώσεις του εξωτερικού, την οποία και διανέμει καθημερινά στους μετανάστες/πρόσφυγες. Ας σημειωθεί ότι οι πρόσφυγες ακόμα διαμένουν σε σκηνές κατά μήκος του παραλιακού δρόμου και είναι άγνωστο τι θα συμβεί όταν αρχίσουν οι βροχές.

Τον Αύγουστο, βρεθήκαμε στο νησί περισσότερα άτομα, που νιώσαμε ότι απουσίαζε πλήρως από τη δραστηριοποίηση των αλληλέγγυων, η οποιαδήποτε κριτική για τις κρατικές/θεσμικές και κοινωνικές ρατσιστικές συμπεριφορές (π.χ συνεργασία των αρχών με τους χρυσαυγήτες, αισχροκέρδεια ντόπιων σε βάρος των μεταναστών κτλ). Υπήρξε η αναγκαιότητα να υπάρξει μία ομάδα με πιο πολιτικό χαρακτήρα. Η "Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες" φτιάχτηκε ως ομάδα που στοχεύει κυρίως στην αντιπληροφόρηση και σε παρεμβάσεις μέσα στην πόλη (αντιφασιστική δράση, συνθήματα, ανάρτηση πανό, μοίρασμα κειμένων κα). Ορισμένες , συμμετέχουμε και στις δυο ομάδες. ***(Περισσότερα στο blog: http://xorisinora.espivblogs.net)***

Selanik: Τι προβλήματα συναντήσατε;

Μ: Το μεγαλύτερο πρόβλημα που συναντάμε είναι η μικρή κοινωνική ευαισθησία στο ζήτημα των προσφύγων - μεταναστών καθώς και η οργανωμένη φασιστική-ρατσιστική συμπεριφορά της δημοτικής αρχής και σεβαστού τμήματος της τοπικής κοινωνίας και σε σχέση με την δική μας ασφάλεια. Υπήρξαν περιστατικά οργανωμένης βίας κατά των προσφύγων και των αλληλέγγυων με την ολοφάνερη σύμπραξη της αστυνομίας σε ορισμένες περιπτώσεις. Στην Κω άλλωστε βρίσκεται η βιτρίνα και η βαριά βιομηχανία του τουρισμού δηλαδή δεν είναι σαν την Λέσβο.

Selanik: Και ο ρόλος των ΜΚΟ;

Μ: Η στόχευση της «αλληλεγγύης» σε στενό ανθρωπιστικό-φιλανθρωπικό πλαίσιο καθώς και η ελλιπής στήριξη από τις γνωστές ΜΚΟ στο νησί, καθιστούν ένα ασφυκτικό κλίμα για την ανάπτυξη και την διάχυση της ουσιαστικής αλληλεγγύης που καταδεικνύει τα αίτια της προσφυγιάς και τον ρόλο των εθνών-κρατών. Παράλληλα, διάφορες "τύπου" φιλανθρωπικές οργανώσεις που εμφανίζονται, υπάρχουν ενδείξεις ότι προσπαθούν να καταχραστούν τα χρήματα που συγκεντρώνονται για την στήριξη των προσφύγων.

-**Selanik:** Θα θέλατε να πείτε κάτι τελευταίο;

Μ: Αλληλέγγυος δεν είσαι όταν δώσεις στον πρόσφυγα/μετανάστη ένα κομμάτι ψωμί και μετά να νομίζεις ότι έκανες το καθήκον σου σαν "καλός χριστιανός". Αλληλεγγύη είναι να κάνεις τον μετανάστη και τον πρόσφυγα να νιώσει ότι το πρόβλημά του είναι και δικό σου. Σήμερα στη Συρία, αύριο εδώ. Να του αποσπάσεις ένα χαμόγελο, γιατί ένιωσε ότι δεν είσαι ρατσιστής. Να καταλάβει ότι είμαστε στην ίδια πλευρά, ενάντια στη βία που ασκούν τα κράτη και ο καπιταλισμός.

Ξ: Τρεις σε αριθμό αλληλέγγυοι/ες να μοιράζουν μερίδες φαγητού σε 7.000 πρόσφυγες στα μέσα του Ιουλίου, 700 μερίδες φαγητού να παρασκευάζονται στην αυλή του σπιτιού από μία και μόνο γυναίκα εργαζόμενη με παιδιά. Το κράτος ενεργοποιώντας όλους του τους μηχανισμούς μοίρασε φαγητό μόνο δύο μέρες.

Κράτος αντιναζί: (NOT)

Πρόσφατα έκλεισαν δύο χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα ράπερ Killah p, ο οποίος έπεσε νεκρός από μαχαίρι κατά τη διάρκεια επίθεσης τάγματος εφόδου της χρυσής αυγής. Τότε είδαμε σύσσωμο το ελληνικό κράτος να γίνεται αντιφασιστικό και την κοινοβουλευτική ομάδα της ΧΑ μαζί με πολλά μέλη της οργάνωσης να μπαίνουν φυλακή. Τα μίντια που διαφήμιζαν μέχρι τότε τους φασίστες, βούιξαν από τις αποκαλύψεις για την εγκληματική τους δράση. Οι εμπνευστές αστυνομικών επιχειρήσεων τύπου Ξένιος Ζευς ανέλαβαν δράση για να αποκαταστήσουν την πληγωμένη δημοκρατία της χώρας. Μπορεί η κρατική καταστολή να είχε θεριέψει, τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης για μετανάστες να είχαν εμπεδωθεί από μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού αλλά η δολοφονία ενός νεαρού Έλληνα δεν μπορούσε να κουκουλωθεί. Όπως και να το κάνουμε σ' αυτή την κοινωνία μόνο οι θάνατοι των μεταναστών περνάν απαρατήρητοι.

Μετά το πέρας του δεκαοκτάμηνου ορίου προφυλάκισης οι φασίστες απελευθερώθηκαν. Η δίκη της παρακρατικής οργάνωσης ξεκίνησε τον περασμένο Απρίλιο, συνεχίζεται ακόμα και όπως δείχνουν τα πράγματα έχει μέλλον. Παρατηρούμε μια μεθόδευση συνεχών αναβολών της δικαστικής διαδικασίας από τους κατηγορούμενους και τους δικηγόρους τους. Άλλωστε είναι γνωστό ότι, όσο απομακρύνεται η δικαστική απόφαση από την τέλεση μιας πράξης, τόσο πιο εύκολο είναι να υπάρξει ευνοϊκή μεταχείριση από την πλευρά των δικαστών. Επιπλέον, οι κατηγορούμενοι χρειάζονται χρόνο ώστε μέσω των δημόσιων εμφανίσεων να βελτιώσουν την εικόνα τους και να αποσυνδέσουν τους εαυτούς τους από τις πράξεις για τις οποίες δικάζονται.

Μία άλλη σημαντική εξέλιξη της δίκης είναι ότι αμφισβητείται η κατηγορία για διεύθυνση και ένταξη σε εγκληματική οργάνωση. Αυτό συμβαίνει γιατί στη συνθήκη του Παλέρμο, η οποία ορίζει την έννοια της εγκληματικής οργάνωσης, αναφέρεται ότι για να ευσταθεί ο όρος πρέπει να υπάρχει οικονομική δραστηριότητα. Αν και ξέρουν ακόμα και οι πέτρες τη σύνδεση της οργάνωσης με το παράνομο κεφάλαιο, ουδέποτε έγιναν οι σχετικές αποκαλύψεις. Και αυτό γιατί τότε θα καίγονταν πολλοί και επιφανείς.

Είναι γεγονός ότι το κράτος φέρεται με επιείκεια στα παιδιά του. Στα αφεντικά, στους μπάτσους και στους παρακρατικούς. Επίσης ξέρουμε ότι ο φασισμός δεν αντιμετωπίζεται στις δικαστικές αίθουσες αλλά στις γειτονιές, στα σχολεία και τις σχολές, στις πλατείες και στους χώρους εργασίας. Οι νεοναζί υπάρχουν για να κάνουν τη δουλειά του κράτους ώστε αυτό να μην χαλάει τα προσχήματα. Ο αντιφασισμός είναι ζήτημα της εργατικής τάξης και μόνο αυτής.

ΕΛΑ ΤΩΡΑ,
ΛΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΣ...

ΟΙ "ΔΕ" ΣΤΟΙΒΑΖΑΝ ΤΟΥ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΣΕ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ ΡΑΠΕΡ KILLA
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ ΜΕ ΘΑΡΡΟ
"ΜΕΝ" ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟΥΣ
ΤΟΥ

ΕΚΕΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ "ΔΕ" ΑΝ
ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ! ΚΑΙ ΤΟ
ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΚΥΝΗΓΟΥΝ ΤΟΥ
ΟΧΙ ΦΥΚΑ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΧΑΝ ΣΟ
Ο KILLAH-P ΗΤΑΝ ΕΛΛΗΝ
ΛΕΥΚΟΣ... ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΗΤΑ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟ

ΟΤΑΝ ΟΙ “ΜΕΝ” ΕΚΑΝΑΝ ΠΟΓΚΡΟΜ
ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ,
ΜΕ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ.

...ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΙΔΙΟ
ΠΡΑΓΜΑ...
ΠΑΝΤΑ ΗΤΑΝΕ...

Σ

ΟΤΑΝ ΟΙ “ΜΕΝ” ΤΑΣΣΟΝΤΑΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΕΝΟΙ
ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΤΟΥΣ...

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

ΑΛΛΑ-ΦΟΥΖΟΣ Α.Ε

ΟΙ “ΔΕ” ΕΚΟΒΑΝ
ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΣΟΥ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ...
ΜΕΤΕΤΡΕΠΑΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ - ΜΑΦΙΑ...
ΓΕΜΙΖΑΝ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΜΕ ΜΠΑΤΣΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΑΜΕΡΕΣ...

ΟΥ
Η-Ρ ΠΟΥ
ΟΣ ΤΟΥΣ
Σ ΦΙΛΟΥΣ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΣΒΑΣΤΙΚΑ... ΒΓΑΙΝΕΙ ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

...ΑΦΟΥ ΤΟ ΞΕΣ, Η ΔΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥΦΑ...
ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΤΑ “ΚΕΦΑΛΙΑ”
ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΚΟΛΠΟ.

ΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ, ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ
ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ.

ΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ
ΟΤΕ ΟΙ “ΔΕ”
ΥΣ “ΜΕΝ”...
ΟΚΑΡΙΣΤΕΙ...
ΝΑΣ... ΗΤΑΝ
Ν ΚΑΤΙ ΠΟΥ
ΣΑΝ ΝΑ ΤΟ
ΥΝ ΕΥΚΟΛΑ

ΑΡΑ...

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ!
ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΘΕΣΗΣ
ΣΕ ΘΕΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ!

ΘΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ
ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ, ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ, ‘‘μεν’’,
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, “δε”.

ΠΑΡΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

Παρε πραγματα από την δουλεια. Είναι ο καλυτερος τροπος να νιωσεις καλα για την μισθωτη εργασια. Μην αγοραζεις ποτε στυλο η μολυβια η χαρτι. Παρ'τα από την δουλεια. Λαστιχακια, συνδετηρες, σημειωματαρια, φακελους – παρ'τα από την δουλειά. Είναι ο καλύτερος τροπος να νιωσεις καλυτερα για τον χαμηλο σου μισθο και τις φρικτες συνθηκες εργασιας.

Παρε ένα τασακι- εχουν καμποσα. Παρε κρεμαστρες. Παρε – παρε έναν καδο σκουπιδιων. Γιατι να αγορασεις συρταροθηκη; Γιατι ν'αγορασεις τηλεφωνο; Γιατι ν'αγορασεις υπολογιστη ή επεξεργαστη κειμενου; Παρτα από την δουλεια.

Εγω πηρα ένα ολοκληρο γραφειο από το τελευταιο μερος που δουλευα. Δεν το πηραν χαμπαρι ποτε κ ταιριαζει τελεια στο διαμερισμα μου. Παρε μια ηλεκτρικη ξυστρα. Παρε ένα κουτι μπλανκο, ισως το χρεαστεις μια μερα. Εχεις καθηκον ως καταπιεσμενος εργαζομενος να κλεβεις από τους εκμεταλευτες σου. Παρε πραγματα απ'τη δουλεια. Και κωλοβαρα την ωρα εργασιας. Ολ' αυτά τα γραψα στη δουλεια. Με πληρωνουν να γραφω για πραγματα που τους κλεβω. Η ζωη είναι ωραια.

John S. Hall